

VLAAMSCHE VOLKSRAAD, opgericht op 18 april 1892 in uitvoering van een beslissing van het Nationaal Vlaamsch Verbond (z. aldaar en z. Landdagbeweging) en bedoeld als een Vlaamse vertegenwoordiging die alle vraagstukken zou bespreken die van belang waren voor het Vlaamse volk. Bleef bestaan tot 1914.

De initiatiefnemers, nl. Ad. Pauwels, M. Josson, A. Prayon-van Zuylen en Fr. Reinhard waren afkomstig uit radicaal Vlaamsgezinde kringen te Brussel. Baron K.K.A. de Maere-Limnander werd voorzitter en F. Reinhard secretaris. De Volksraad was een soort studieparlement en vergaderde eenmaal per jaar, meestal in november. De besluiten verschenen in druk, bijvoorbeeld in *De Taalstrijd*. De Vlaamsche Volksraad, die zorgen moest voor de „zedelijke en stoffelijke

opbeuring van het Vlaamsche volk bij middel van de moedertaal", had grote aandacht voor de Gelijkheidswet en voor de taal in het onderwijs, het leger en de rechtspraak. Hij gaf ook stemadviezen bij verkiezingen. Nog op 6 augustus 1914 zond hij een memorandum aan de Belgische pers, waarin stond dat hij al in 1897 stelling had genomen tegen het Pangermanisme.

De betekenis van de Volksraad is niet groot geweest, al heeft hij misschien de traditionele partijen wat meer tot een Vlaamse politiek aangespoord.

LITERATUUR: L. Wils, *De Landdagbeweging, het Daenisme en de Vlaamsche Volkspartij*, in *Kultuurleven* (april 1955); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, IV (1965).

PIETER VAN HEES